

РЕШЕНИЕ

№ 5236

за изменение в частта за разноските

гр. София, 03.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в закрито заседание на 03.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **11982** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Подадено е искане от ответника БНБ чрез адв.Г., за допълване на постановеното по делото Решение № 2528 от 11.04.2023 г. в частта му за разноските. В молбата е посочено, че Съдът не се е произнесъл по въпроса за разноските, като се иска в полза на ответника да бъдат присъдени разноски съобразно отхвърлената част на иска.

Насрещната страна по искането - ищецът "Трейс Ямбол" АД, е взел становище за неговата неоснователност. Предвид предоставената възможност на последния да изрази становище по искането и непостъпването на отговор от негова страна в законоустановения срок, Съдът намира, че е изпълнено изискването на чл.248, ал.2 ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането за допълване на решението в частта му на разноските и предоставяне възможност на същия да изрази становище-отговор в тази връзка.

Съдът намира, че искането за допълване на решението в частта му за разноските е подадено от процесуално легитимирана страна и при спазване на срока по чл.248, ал.1 от ГПК, следователно същото е процесуално допустимо.

Производството по делото е образувано по "Трейс Ямбол" АД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.3, ЕИК по Булстат:[ЕИК], с която са предявени следните иски срещу Българската народна банка:

1. Главен иск с посочено правно основание чл.203, ал.1 и ал.2 във вр.с чл.204, ал.4 и чл.257, ал.1 АПК, с цена на иска 603 162,98 лв. – главница, и 206 326 лв. - законна лихва, за периода от 20.06.2014 г. до 30.10.2017 г., с който се иска отмяна на фактическото бездействие на БНБ по упражняване на надзор и контрол върху

"Корпоративна търговска банка" АД; както и осъждане на БНБ по чл.1 ЗОДОВ да заплати на ищеца обезщетение за имуществени вреди в размер на 603 162,98 лв. – главница, и 206 326 лв. - законна лихва за забава за периода от 20.06.2014 г. до 30.10.2017 г., и законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното заплащане на дължимите суми;

2. Евентуален иск с посочено правно основание чл.203, ал.1 и ал.2 във вр.с чл.204, ал.4 и чл.257, ал.1 АПК, с цена на иска 603 162,98 лв. – главница, и 206 326 лв. - законна лихва, за периода от 20.06.2014 г. до 30.10.2017 г., предявен при условията на евентуалност (в случай, че Съдът отхвърли предявения иск) с който се иска установяване на фактическото бездействие на БНБ, произтичащо от нормативно определени задължения да упражни надзор и контрол върху "КТБ" АД; както и осъждане на БНБ по чл.1 ЗОДОВ да заплати на ищеца обезщетение за имуществени вреди в размер на 603 162,98 лв. – главница, и 206 326 лв. - законна лихва за забава за периода от 20.06.2014 г. до 30.10.2017 г.; и законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното заплащане на дължимите суми.

С определение от 09.11.2017 г. Съдът е оставил исковата молба без движение, като е дал на ищеца указание да конкретизира предявените икове и петитума на исковата молба, като приведе заявеното искане /петитум/ с фактическите твърдения в исковата молба и да посочи правното основание на главния иск, както и правното основание на евентуалния иск, като формулира ясно и точно искането си до съда във връзка с предявените икове.

В отговор, с молба от 20.11.2017 г. ищецът е заявил, че в настоящия случай са предявени следните икове:

1. Главен иск за отмяна на фактическото бездействие на БНБ, изразяващо се в неупражнен надзор и контрол върху "Корпоративна търговска банка" АД; и съответно за осъждане на БНБ да заплати на ищеца обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразното бездействие на БНБ. Посочено е, че този иск е с правно основание чл.204, ал.4 във вр.с чл.203, ал.1 и ал.2 АПК, съгласно изявлението по т.1 от молбата.

2. Евентуален иск, който е установителен, с който се иска установяване на фактическото бездействие на БНБ, произтичащо от нормативно определени задължения да упражни надзор и контрол върху "КТБ" АД; както и осъждане на БНБ да заплати на ищеца обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразното бездействие на БНБ. Посочено е, че този иск е с правно основание чл.128, ал.2 във вр.с чл.203, ал.1 и ал.2 във вр.с чл.257, ал.1 АПК, съгласно изявлението по т.2 от молбата.

Изрично е заявено, че не е предявяван иск с правно основание чл.257, ал.1 АПК.

С Определение от 27.11.2017 г. Съдът е оставил без разглеждане предявения иск от "Трейс Ямбол" АД по чл.257 АПК за отмяна на фактически бездействия на БНБ, изразяващи се в неупражнен надзор и контрол върху дейността на "КТБ" АД и за осъждане на БНБ да заплати на ищеца сумите: 603 162,98 лв. - главница и 206 326 лв. - законна лихва върху главницата за периода от 20.06.2014 г. до 30.10.2017 г., като е прекратил производството по делото в тази му част. Със същото определение Съдът е постановил, че делото продължава по разглеждане на предявения иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, във вр.с чл.203 и сл. от АПК, за сумата 603 162,98 лв. - главница и сумата 206 326 лв. - законна лихва за периода от 20.06.2014 г. до 30.10.2017 г. Определението за частично прекратяване производството по делото не е

обжалвано и е влязло в сила на 12.12.2017 г.

В производство по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди е постановено Решение № 2528 от 11.04.2023 г., с което е отхвърлен искът с правно основание чл.203, ал.1 и ал.2 във вр.с чл.204 от Административнопроцесуалния кодекс, предявен от "Трейс Ямбол" АД срещу Българската народна банка, с претенция за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 603 162,98 лв. – главница, и 206 326 лв. - законна лихва за забава за периода от 20.06.2014 г. до 30.10.2017 г., и законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното заплащане на дължимите суми, като неоснователен и недоказан. Съдът не е присъдил разноски на никоя от страните.

По същество искането е основателно.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна (безвиновна), защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. В полза на юридически лица се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт.

По силата на чл.10, ал.2 ЗОДОВ (ред. ДВ, бр.43 от 2008 г.) ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. В случая хипотезата на цитирания нормативен текст е налице.

Съдът не се е произнесъл на искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски. Искането е депозирано своевременно – с отговора на исковата молба, и е поддържано в с.з. - ответникът чрез адв.Г. е отправил до Съда молба да присъди в полза на ответника разноските по делото по представения списък (л.444). Приложени са доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 15 785.82 лв. – платежно нареждане с номер на операцията 737B2P12114800S3 от 28.05.2021 г. (л.446). Ищецът не е релевирал възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Ето защо съдържащата се в молбата претенция за допълване на решението в частта му за разноските основателна и тя следва да бъде уважена, като в полза на ответника се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 15 785.82 лв. Този размер съответства на предвидения размер в чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред. - ДВ, бр.84 от 2016 г.), приложим към момента на образуване на настоящото адм.дело № 11982/2017 г., а именно 31.10.2017 г. Нормата предвижда при интерес от 100 000 до 1 000 000 лв., адвокатското възнаграждение де възлиза на 3530 лв. плюс 1 % за горницата над 100 000 лв. При имуществен интерес на настоящия спор от 809 488,98 лв. се дължи възнаграждение в размер на 11 624,89 лв. и заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 15 785.82 лв. не може да се определи като прекомерно.

Водим от горното и на основание чл.248 от ГПК, Съдът

РЕШИ:

ДОПЪЛВА Решение № 2528 от 11.04.2023 г., постановено по адм.дело № 11982 по

описа на Административен съд-София град за 2017 г., в частта му за разноските, като ОСЪЖДА "Трейс Ямбол" АД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.3, ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати в полза на Българската народна банка адвокатско възнаграждение в размер на 15 785.82 лв. (петнадесет хиляди седемстотин осемдесет и пет лева и 82 ст.).

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: